

30 års jubilæum

Interview med Kis Østerby

Kis & Mogens Østerby, med stamnavnet Klingskov's har i år 30 års jubilæum for deltagelse i dansk kattesport.

Vi bringer her et tilbageblik i form af et interview med Kis Østerby.

Hvornår købte du din første kat, og hvilken race var det?

I slutningen af 60'erne købte vi siamesere uden stamtavle. Det var meget almindeligt, at de blev annonceret i avisen hver søndag á en pris til 100,00 kr.

Vi havde både han og hun, så vi havde 1 kuld om året.

Ved et af vore første kuld viste det sig, hvor uerfarne vi var.

Efter endt parring blev hunkatten lukket ud, og resultatet var 2 siamesere, 2 gråstribede og en sort huskat.

Den sorte havde udseende og sind, som en siameser.

Hvorfor faldt du for siameseren?

Før vi købte siamesere, havde vi netop fået foræret sådan en sort hankat fra en blandingsparring mellem en siameser og en huskat. Dens adfærd var meget anderledes end hos de huskatter, vi før havde ejet, men han døde meget tidligt, grundet vores uvidenhed om vaccinationer.

Hvornår begyndte du at udstille (og opdrætte)?

Vi blev medlemmer af en katteklub (JYRAK) i 1974 på klubbens 40 år's jubilæumsudstilling i Faaborg. Snart

Kis Østerby m. Klingskov's Piperi

efter købte vi vores første stambogsførte siameserhun, Florentines Julia, brunmasket selvfølgelig. Hun deltog på flere udstillinger, men uden den store succes. Hun blev parret i Bramminge ved Esbjerg med Uruguays Filur. Vi var ovre 3 gange, før det lykkedes. Så herefter købte vi vores egens hankat Cocorico's Robin.

Kan du beskrive, hvordan en udstilling forløb for 30 år siden?

De 3 hovedklubber, der var dengang, afholdt hver 2 udstillinger om året, en forår og en efterår.

Det var todagsudstillinger, bedømmelserne var hemmelige, bærselv eksisterede ikke og stewarderne havde tavshedspligt. Som oftest nominerede man først andendagen. Var man længere nede i rækken, fik man sin bedømmelse, som skulle hænges op på buret, så de besøgende og andre udstillere kunne læse den. I øvrigt måtte man ikke reklamere på nogen måde for sit opdræt, før man havde fået sin bedømmelse. At blive Ch

*Josefine
Brunmasket siameser anno 70*

Cocorico's Robin

og Int. Ch var ligesom nu, men Gr int. Ch skulle virkelig vindes. 3xBIO (i dag BIV) eller 3xNOM eller 3xBIS var det eneste der talte til titlen, denne var det højeste, man kunne opnå. Ellers var der kun at vente på, at det blev søndag aften. Det havde dog også sine fordele

største, ikke ualmindeligt med 5-10 hunner i åben klasse, en stor tabbymasket og en begyndende orientaler-gruppe (Havannaen var eneste certifikat-berettigede) senere kom lavendel, blå og sidst ebony. Foreign White var også dukket op. Der var flest voksne katte i starten ikke så

Er der nogle siameser-opdrættere fra dengang, du gerne vil fremhæve?

Af opdrættere fra dengang, som helhjertet gik ind for forbedringer og udvikling, vil jeg nævne:

Edith Dunvald, Sússe Leiditz, Vally Jensen, Nina Thorninger, Alice og Aksel Jæger Jytte Hjo Taplov og sidst, men ikke mindst Annie Christensen. Der var sikkert flere, men disse navne var med i en årrække.

Hvilke problemer kunne man som opdrætter løbe ind i dengang? Er det de samme ting som i dag, eller har tingene ændret sig meget. Som f. eks. Dyrlægens viden?

Problemerne er nu som dengang, sygdom, selvfølgelig er dyrlægens viden blevet større, og interessen for at behandle smådyr er vokset med behovet.

Hvor mange kuld er det blevet til i årenes løb.

Vi har aldrig været storopdrættere (killingeproducenter), vores avlskattes antal har ligget på 4-6 stk så det er med årene blevet til i alt 83 kuld.

Hvilken kat har betydet mest for Jeres opdræt?

Vi har købt 21 katte indtil nu, af dem har de 15 været udenlandske, primært til forbedring af forskellige ting. San-T-Ree Dark Mascot købte vi af Eiwor Andersson i 1983. Han betød utroligt meget. Vi sprang et par generationer over med ham som avlshan. En hunkat efter

Klingeskov's kuld anno 80

med de lange udstillinger, man lærte en masse mennesker at kende. Vores hankat var på 16 udstillinger, for at blive Int. Ch, så han dannede grundlaget for, at vi lærte mange danske som udenlandske opdrættere at kende. Flere af dem er stadig vore bedste venner.

Hvor mange siamesere var der på udstillingerne dengang? Har du et gammelt katalog fra dengang, så vi kan se farvefordelingen?

Siameser/Orientalergruppen var en del af korthårsgruppen, men p.gr.a. at gruppen var så stor blev gruppen selvstændig i 1978. Antallet af udstillede katte i vor gruppe svingede mellem 60 og 100, den brunmaskede som den

mange killinger og ungdyr, men 5-10 kuld var ikke ualmindeligt. I øvrigt har jeg gemt alle kataloger fra de udstillinger, vi har deltaget på.

Kan du beskrive forskellen på racen dengang og i dag?

Når folk i dag vil købe en siameser, ofte fordi de tidligere har ejet en og fortæller om de dybt blå runde øjne, det lille runde hoved med de små spidse ører, ja så svarer det til datidens siamesere. Der var dog også enkelte, som udskilte sig og fulgte standarden. Orientalerne var ikke bedre typede og var ikke nemme at sælge, derfor blev de måske annonceret som fuldfarvede siamesere.

ham Klingskov's Piperi var meget smuk, men døde tidligt efter en fejlbehandlet livmoderbetændelse. Fabulous Four av Abrego, vores sidste avlshan, fik dårligt startet, før han helt uventet døde af leverkræft, 3 år gl. Han fik dog afsat enkelte spor.

Er der andre ting du har lyst til at fortælle i forbindelse med dit jubilæum?

Klingskov's killing ca. 1980

Det har været en dejlig tid på godt og ondt, men udstillingerne er blevet anderledes. Hvor man førhen primært kom på udstillinger for at få sine certifikater, jages der nu rundt fra udstilling til udstilling for at samle point til toplisterne, og det starter allerede i 3 måneders alderen. Førhen var der regler om, hvor ofte en kat måtte deltage på udstillinger med mindst 2 ugers mellemrum, for ikke at stresse kattene. Denne regel gælder i øvrigt stadig i Sverige, men desværre ikke i Danmark.

Hvad er det der gør, at man bliver ved i så mange år?

Det er som med alle andre hobbies, interessen for at se, hvad ens planlægning kan føre til.

Er det blevet anderledes at opdrætte i år 2004 som i år 1975?

For os er det blevet anderledes, vi har fra starten kun ønsket os siamesere med rene siameser-linier. Det er efter hånden blevet en mangelvare, så at finde det rigtige avlsmateriale er nu blevet meget indsnævret.

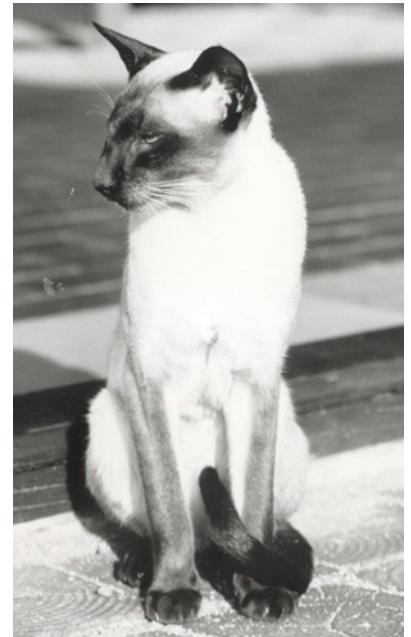

Klingskov's Lambda og Klingskov's My, 1981

Hvad har opdræt betydet for dig?

Det har betydet udfordringer, noget at gå op i, planlægning, ofte langt frem og stor glæde, når noget virkelig er lykkedes. Det er der langt imellem. Store sorger, men frem for alt kærlighed til siameseren „ Den forbandede irriterende kat, som er så sød og dejlig.“ *Hvornår holder du op med at opdrætte?*

Hvem ved?

San-T-Ree Dark Mascot, 1983

Dapper Dillons Antonio, 1995